

(Landsretssagerne) ikke længere som nu skulle bedømmes i første Instans af Undersøgelssdommeren, men gaa over til Domsbehandling ved Landsret, *dels* at der i alle Underretssager af nogen Betydning er Adgang til Appel, hvorved man netop opnaar Paadømmelse ved andre Dommere end den, der har haft med Undersøgelsen at gøre, *dels* at Underrettsdommerens Stilling til Forundersøgelsen under den ny Ordning bliver forskellig fra det hidtil gældende (jfr. Kap. XX), saaledes at der ikke i saa høj Grad som nu bliver Fare for, at Dommerens Stilling til Forundersøgelsen skal præjudicere hans Stilling som Dommer, *dels* endelig at der er taget Forbehold med Hensyn til særlige Tilfælde i Slutningen af det her omtalte Stykke.

At § 12 Nr. 5 er affattet saaledes, at det ikke i al Almindelighed hindrer en Dommer, der een Gang har behandlet en Sag, fra i Tilfælde af Genoptagelse paa ny at behandle den, er under Hensyn til Beskaffenheden af mange af de Grunde, der kunne foranledige Genoptagelse (jfr. Kap. XXX), formentlig i sin Orden.

I § 14, 2det Punktum, er der givet en Dommer, derunder ogsaa en Dommer i en kollegialt sammensat Domstol, en selvstændig Ret til at vige sit Sæde.

Kapitel IV.

Den offentlige Anklagemyndighed.

Ogsaa dette Kapitel er i alt væsentligt overensstemmende med det tilsvarende Kapitel i det tidligere Forslag; de foretagne Ændringer bestaa nærmest kun i Udeladelser af nogle som overflødige ansete Ord og Sætninger, samt af nogle Regler om Indberetninger, der rettere høre hjemme i administrative Instrukser, hvorhos der er givet de forskellige Anklagere andre Benævnelser. — Gennemførelsen af den Funktionsfordeling, der skulde betegne et af den hele Reforms Hovedfremskridt, kræver selvfølgelig en fra Dommeren forskellig Anklagemyndighed i alle Sager. For at opnaa dette, uden dog derfor at indføre en stor Stab af ny Embedsmænd, foreslaas der den Ordning, at Forfølgningen af Politisager i 1ste Instans helt henlægges til Politimesteren under Tilsyn af Amtmanden og Justitsministeriet, og at i andre Sager (almindelige Underretssager, saavel som Landsretssager) Politimesteren

regelmæssig paataaler for Undersøgelssretten paa den egentlige Anklagemyndigheds Vegne. De egentlige Anklageres Hverv bliver saaledes normalt begrænset til det, der i en paa Anklageprincippet baseret Ordning er bestemt til at være Tyngdepunktet, nemlig Domsforhandlingen i de almindelige Underretssager og i Landsretssager saavel som for Højesteret.

Den nærmere Ordning af Anklagemyndigheden er tænkt saaledes, at der i Spidsen stilles en, kun Justitsministeren underordnet, *Rigsanklager*, hvem der beskikkes en Overanklager til Bistand. De Rigsanklageren paahvilende Pligter bestaa i dels at varetage Anklagens Interesser for Højesteret saavel som i Landsretssager af særlig Betydning og Vanskelighed, dels at føre almindeligt Tilsyn med de ham underordnede Anklageres Udførelse af deres Hverv.

Ved hver Landsret tænkes derhos beskikket 3 *Overanklagere*, ligeledes med de fornødne Hjælpere, til Varetagelse af Anklagens Interesser dels i Landsretssager, dels i almindelige Underretssager, men dog med Myndighed til i større eller mindre Omfang at overdrage Anklagehvervets Udførelse i denne sidste Art Sager til *Underanklagere*, hvilke tænkes antagne blandt Mænd, der i øvrigt samtidig søge deres Erhverv som Sagførere.

Som det vil ses, er herved Tallet af særlige offentlige Anklagere indskrænket til et Minimum, hvorved endda er at bemærke, at de nuværende Aktor-Salærer under den ny Ordning ville bortfalde. Paa den anden Side er det selvfølgelig af yderlig Vigtighed, at særlig Posten som Rigsanklager og de faa Poster som Overanklagere lønnes saaledes, at virkelig dygtige Folk kunne føle Opfordring til at søge dem. Disse Mænd i Forbindelse med Formændene i Landsretterne ville nemlig blive dem, paa hvem fremfor alt den heldige Gennemførelse af det ny System vil komme til at bero, og Posterne ville blive baade ansvarfulde og besværlige.

Hvad *Politiets* Stilling angaar, da er det allerede bemærket, at Politimesteren forfølger Politisager selvstændig, medens hans Virksomhed i andre offentlige Straffesager er at opfatte som understøttende og hjælpende den egentlige Anklagemyndighed saavel som Retten. Dette er udtrykkelig udtalt dels i § 188, dels i Udkastet til Lov om Domsmagts Ordning § 91 og følger for Forundersøgelsens Vedkommende særlig deraf, at Overanklageren, om han vil, under denne helt kan optræde i Politimeste-